

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Obec Všeň**, se sídlem 512 65 Všeň 10

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2017, č.j.: 184731/16/7500-30470-010198,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní (daňové) rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost ze dne 4. 1. 2013, doplněná dne 11. 1. 2013, o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši xxxxxx; odvod byl vyměřen Finančním úřadem v Liberci platebním výměrem ze dne 1. 10. 2012, čj. 324397/12/192984506558, a to podle ust. § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „rozpočtová pravidla“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Poukázal na skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno po zrušujícím rozsudku zdejšího soudu ze dne 14. 10. 2016, čj. 5 Af 42/2013-32-38, kdy bylo žalovanému vytýkáno nezdůvodnění rozhodnutí. Napadené rozhodnutí sice bylo zdůvodněno, podle názoru se však žalovaný nevypořádal se všemi jeho argumenty, a to konkrétně s námitkou marného uplynutí lhůty k vyměření odvodu dotace, jak bylo uloženo předchozím kasačním rozsudkem soudu. Podle názoru žalobce lhůta marně uplynula podle ust. § 44a odst. 9 poslední věta rozpočtových pravidel ve znění účinném k 1. 10. 2012, když nesouhlasí s tím, že žalovaný počítá začátek běhu lhůty ode dne kolaudace domu (tedy od 28. 6. 2002), podle názoru žalobce se tato lhůta má počítat od přijetí prostředků příjemcem, což rok 2001.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když uvedl, že vypořádal důvody, které žalobce uváděl ve své žádosti ze dne 4. 1. 2013, doplněné dne 11. 1. 2013, kde námitku marného uplynutí lhůty nenamítal; tu konkrétně uplatnil až v opakované žádosti ze dne 24. 9. 2013, kterou žalovaný vypořádal jiným správním rozhodnutím ze dne 19. 4. 2017.

[4] Z obsahu předloženého správního spisu plynou tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.

[5] Žalobce požádal o prominutí odvodu žádostí ze dne 4. 1. 2013, tu doplnil dne 11. 1. 2013 (nazvanou jako odůvodnění žádosti). V žádosti a jejím doplnění je namítáno nedodržení termínu pro předložení závěrečného vyúčtování akce (dále také jen „ZV4“), nezajištění užívání bytových jednotek, vklad zástavního práva a využití finančních prostředků. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 7. 2013, které bylo shora zmíněným rozsudkem zdejšího soudu zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku je výslovně zmíněna shora uvedená žádost ze dne 4. 1. 2013 (v odůvodnění zcela zjevně nesprávně uvedeno datum „4.11.2013“), a dne 11. 1. 2013. Dále je v odůvodnění uvedeno, že napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí, v předchozí části odůvodnění jsou pak tyto důvody zmíněny jako tragické úmrtí zaměstnance, uplynutí zákonem stanovených skartačních lhůt, nemožnost provést vklad zástavního práva do katastru nemovitostí pro neposkytnutí součinnosti ze strany správních orgánů a uplynutí „promlčecích“ lhůt pro rozhodnutí.

[6] Znovu o této žádosti rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kde v odůvodnění mj. uvedl, že žádosti o prominutí jsou posuzovány podle pokynu č. GFŘ-D-17, zrekapitulován obsah správního řízení a provedené kontroly, jsou hodnoceny uzavřené smlouvy na byty, které nebyly shledány smlouvami nájemními, nebyly předloženy ZVA ani po výzvě, hodnoceno nesplnění podmínky vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí, nedodržení podmínky zajistit užívání bytových jednotek k trvalému nájemnímu bydlení, přičemž tato konkrétní zjištění byla hodnocena jako závažné porušení rozpočtové kázně.

[7] Ve správním spise je dále založena žádost žalobce ze dne 24. 9. 2013, nazvaná jako „nová žádost o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 44a zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V této žádosti jsou uvedeny námitky ohledně

práva na spravedlivý proces, podmínky čerpání dotace, podjatost osob, a uplynutí lhůty podle rozpočtových pravidel. O této žádosti žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 19. 4. 2017, čj. 30625/17/7500-30470-0110198, a tuto žádost zamítl, v odůvodnění hodnotí důvody podané žádosti.

[8] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[9] V souzené věci je nutné k uplatněnému žalobnímu bodu uvést, že napadené rozhodnutí zcela zjevně jím vytýkanou skutečnost nehodnotilo a z ní nevycházelo – námitka týkající se uplynutí doby pro uložení povinnosti odvodu byla žalobce uplatněna v žádosti (jím samotným označené jako „novou žádostí“) ze dne 24. 9. 2013, o níž bylo rozhodnuto správním rozhodnutím ze dne 19. 4. 2017. Toto rozhodnutí však nebylo žalobou napadeno, což by nebylo ani technicky možné, neboť bylo vydáno po podání žaloby k soudu (dne 30. 3. 2017). Napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno o žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2013 a doplněné dne 11. 1. 2013, kde žalobce tuto argumentaci neuplatnil. Žalovaný se tak nedopustil žádného pochybení, pokud na tuto námitku nereagoval a věcně jí konkrétně nezdůvodnil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí soud považuje s ohledem na povahu věci dostačující, když žalovaný uvádí skutečnosti rozhodné pro uložení odvodu, čímž odůvodňuje právní možnost uložení odvodu, a zároveň reaguje na námitky žalobce (mezi nimiž ovšem nebyla námitka týkající se marného uplynutí lhůty pro uložení odvodu).

[10] Pokud žalobce poukazoval na skutečnost, že dřívější soudní rozsudek uložil žalovanému zabývat se otázkou uplynutí lhůty, pak je nutné uvést, že dřívější rozhodnutí bylo zjevně zrušeno pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, což bylo důvodem soudního rozhodnutí. Pokud soud uváděl příkladmo skutečnosti, k nimž se má žalovaný vyjádřit, vycházel obecně ze skutečností, které žalobce v rámci žaloby tvrdil; nikde však není uvedeno, že by žalovaný měl o žalobcem podaných žádostech rozhodnout jedním rozhodnutím, a tím tak tuto konkrétní námitku hodnotit současně s ostatními. Pokud tedy žalovaný vydal k další žádosti žalobce další rozhodnutí, kde věcně jeho námitku v souladu hodnotil, žádného vytýkaného pochybení se nedopustil, neboť žalobce měl možnost se proti takovému právnímu závěru žalovaného věcně bránit i podanou žalobou u soudu. Žalovaný tak tímto postupem dostal své povinnosti, kterou mu soud ve zrušujícím rozsudku uložil - tedy rozhodl tak, aby z odůvodnění rozhodnutí bylo konkrétně seznatelné, jak bylo reagováno na námitky žalobce ve správním řízení.

[11] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[12] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. července 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu